

Overvejelser og mailudveksling mellem Adam og Kirsten i relation til spørgsmål om platform og prioritering af aktiviteter.

Fra Adam:

"Kære Kirsten.

Jeg kan ikke rejse til Århus til mødet. Jeg ønsker på alle måder, at det vil lykkes for jer/os at opbygge gruppen.

Fremfor brede formuleringer og etiske principper og betragtninger om frigørende socialt arbejde, vil jeg anbefale, at foreningen bygges op omkring et fokus: Udgrænsningen af socialpolitikken fra beskæftigelsesområdet og konkret involvering i Jobcentrets ofre. Vores forening kunne levere de social- og samfundspolitiske og socialfaglige argumenter for især bevægelserne omkring Jobcentrets ofre og i bredere perspektiv 'frigørelse' (frem mod respekt, drop anerkendelse (læs Sennett)) fra den klasseinteresse og offensive liberalisme, der ligger bag nedsættelse af ydelser, ydmygelse af klienter og tilsidesættelse af deres behov. Jobcentrets ofre m.fl. er det mest opmuntrende og perspektivrige, der i årevis er sket indenfor det sociale område. Ved alene at fokusere herpå kan vi slå igennem i fagets felt og i offentligheden. Vi skal alliere os med de aktive klienter, nogle skal gå direkte ind i deres arbejde og vores forening som helhed skal bære deres og vores sag frem, bl.a. ved at få de mange socialrådgivere, der er fagligt imod og i daglige dilemmaer med at udføre/skulle omgå fattiggørelsen og arbejdslinjen, vel og mærke både i Jobcentret, børnefamilieafdelinger og alle andre grene af det sociale arbejde, hvor fattiggørelse og ydmygelser nedbryder klienterne og blokerer for/umuliggør det relevante sociale arbejde for fx børnefamilier og fx de, der skal ud i samfundet efter endt straf.

Vi er nødt til at tænke i bredere alliancer på kortere sigt for at få ordet, for alvor. Vi skal have fat i progressive fagforeninger, fordi lønarbejderne i det hele taget står bare to år fra kontanthjælp og som - i høj grad potentielt nedslidte og syge - et halvt år fra ressourceprofil og afslag på pension. Tænk hvad Jobcentrets ofre m.fl. har opnået af opmærksomhed fra, er det 42 faglige organisationer, om end de ikke er for kvikke rent socialfagligt. Regeringen prøver med deres tidlige og ligegyldige ændring at lukke bevægelsen ned. Vi skal argumentere for, at fagforeninger inkluderer kontanthjælpsmodtagere og andre klienter, fordi de er de arbejdsløse og syge, som kommer fra/er på vej ind på arbejdsmarkedet. Politisk opmærksomhed på og organisering af dem er direkte i fagbevægelsens interesse. Men nogen skal jo sige det, og det kan være os! Hvis vi ikke har noget konkret og visionært at byde på, er jeg bange for, at vores forening dør (se hvad der er sket med Socialpolitisk forening, som jo objektivt set er mere nødvendig end nogensinde før).

Vi skal levere 'ideologi', dvs. konkrete argumenter suppleret af visioner for forandring (lær fx af formanden for Dansk Psykologforening, hun er god til at formulere sig, og sågar af Bernie Sanders, for en politisk revolution – når han tør, hvorfor skulle vi så ikke tale for en socialpolitisk revolution, det er jo den fundamentale klassebestemte tankegang om klienterne, der - ligesom lovgivningens og praksis' sanktions- og fattiggørelse - er problemet).

Internt tror jeg (jeg ved jo ikke, hvad I lægger ud, skal det lige siges!) er bestyrelsen nødt til at få medlemmerne til at tage stilling til et helt konkret fokus, fremfor til overordnede idealer, evt. foreslå et

alternativt konkret fokus og beflitte sig på at forfine den konkrete fremgangsmåde for det fokus, der vælges.

Jeg var engang på det engelske tidsskrifts konference i England, hvor klientorganiseringer og –bevægelser var de vigtigste talere. Politiseret af få bidrag fra redaktionen/ledelsen. Det kan vi også gøre.

Det er mit bidrag. Adam”

” Kære Adam

Mange tak for dit indspark, som bliver sendt ud til alle samtidig med det øvrige materiale til næste møde.

Jeg vil dog ikke undlade at fortælle, at jeg er ret uenig med dig i, at foreningen skal fokusere på beskæftigelsesområdet. For mig vedrører det bredt socialt arbejde, og et primært fokus på beskæftigelsesområdet ville indebære, at en række potentielle og nuværende medlemmer, ikke ville kunne se sig selv i foreningen.

Derudover er jeg enig med dig i en række af dine øvrige betragtninger. Sennett er jeg meget begejstret for. Og anerkendelse. Jeg er kommet for skade at sige til studerende, at jeg snart kaster op over anerkendelse. Har læst Nancy Frasers disput med Honnet. Synes de taler lidt forbi hinanden. Lighed og anerkendelse betinger efter min bedste overbevisning gensidigt hinanden.

Mh kirsten”

”Kære Kirsten.

Tak for svar. Det er lige præcis en sådan dialog som vores, der er brug for. Du har et godt argument imod fokus på beskæftigelsesområdet. Det må du evt. gerne viderebringe, når det er belejligt. Jeg kan ikke lige svare dig, men jeg tror stadig, det er nødvendigt med et præcist fokus. Og jeg glæder mig over, at vi er på bølgelængde omkring anerkendelse. Jeg glæder mig til at se tidsskriftet.

Det er spændende, hvad I sender ud, og hvad I finder ud af på mødet til april.

Hils endelig Adam ”